A STUDY OF VOCAL PERFORMANCE ACHIEVEMENT THROUGH A CHOIR INSTRUCTION PACKAGE BASED ON THE CONCEPTS OF ZOLTAN KODALY AND CARL ORFF AMONG GRADE 8 STUDENTS AT CHUMCHON WATBANGKHAN SCHOOL

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการขับร้องด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียง โดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน

Thanaphong Khodanu[1*] ธนพงษ์ ขอดอนุ[1*]
Chanick Wangphanich[2] ฌานิก หวังพานิช[2]

Abstract

Background and Objectives: The researchers created a choir instruction package based on the concepts of Zoltan Kodaly and Carl Orff, to develop students' understanding of harmonic singing skills and improve their music learning achievement. The objectives of this research were to examine the learning achievement in the Basic Arts subject, specifically Western song singing, using a choir instruction package in a harmonic format based on the concepts of Zoltan Kodaly and Carl Orff, among grade 8 students at Chumchon Watbangkhan School, and to investigate students' satisfaction on the use of the choir instruction package in a harmonic format based on the concepts of Zoltan Kodaly and Carl Orff.

Methods of Study: This study employed an experimental research design using a one-group pretest-posttest approach. The sample group consisted of 26 Grade 8 students from Class 2 enrolled in the Basic Arts subject during the second semester of the 2025 academic year at Chumchon Wat Bang Khan School. Cluster sampling was employed to select a group in which most students experienced difficulties in singing skills. The research instruments consisted of: 1) the experimental tool, namely the choir instruction package in a harmonic format based on the concepts of Zoltan Kodaly and Carl Orff; and 2) data collection instruments, including a vocal achievement test (Pre-test and Post-test),

Research Article
Received: 15 December 2025
Revised: 15 January 2026
Accepted: 28 January 2026

* *Corresponding author*
email: thanaphong1178@gmail.com

How to cite:
Khodanu, T., & Wangphanich, C. (2026). A study of vocal performance achievement through a choir instruction package based on the concepts of Zoltan Kodaly and Carl Orff among Grade 8 students at Chumchon Watbangkhan School. *Fine Arts Journal: Srinakharinwirot University*, *30*(1), 167-182.

[1] Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University, Thailand
[1] คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
[2] Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University, Thailand
[2] คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ISSN 3027-8864 (Print) ISSN 3027-8872 (Online)

and a student satisfaction survey on the use of the choir instruction package. Data analysis included a comparison of learning achievement before and after the use of the choir instruction package based on the concepts of Zoltan Kodaly and Carl Orff using a dependent samples t-test, as well as an analysis of student satisfaction among grade 8 students using mean and standard deviation.

Key Findings: After learning through the choir instruction package based on the concepts of Zoltan Kodaly and Carl Orff, students' vocal achievement scores were significantly higher than their pre-instruction scores at the .05 level of statistical significance. Furthermore, students' satisfaction with the choir instruction package for Western song singing was evaluated at the highest level ($\bar{x}$ = 25.31, SD = 1.47).

Significance of the study: The findings of this study provide teachers with an instructional approach that can be applied to activities for developing students' vocal learning and further adapted for teaching practices in the future.

Conclusion and future directions: The choir instruction package based on the concepts of Zoltan Kodaly and Carl Orff met the study objectives. It was suitable for students in terms of content and duration, attraction, and engagement. The package was engaging and promoted innovative learning experiences while encouraging self-directed learning. Furthermore, it enabled students to apply acquired knowledge to further musical practice, and achieve higher earning results. In summary, students are satisfied with the choir instruction in a harmonic format, using the concepts of Zoltan Kodaly and Carl Orff. The instruction provided students with options for reviewing knowledge and repeating practice easily, which meets the needs of contemporary learning environments.

Keywords: choral singing; Kodaly and Orff concepts; music learning achievement

คำสำคัญ: ขับร้องประสานเสียง; แนวคิดโคดายและออร์ฟ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ผู้วิจัยสร้างชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ เพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการขับร้องประสานเสียง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดียิ่งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะพื้นฐาน เรื่องการขับร้องเพลงสากล ด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ

วิธีการศึกษา: การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 ในรายวิชาศิลปะพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน จำนวน 26 คน เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบยกกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยเป็นกลุ่มที่มีนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องทักษะการขับร้อง ใช้การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือทดลอง ได้แก่ ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ และเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการขับร้อง และแบบวัดความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ การวิเคราะห์ข้อมูล 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน หลังจากนักเรียนเรียนรู้ด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ ด้วย t-test แบบ dependent sample 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการศึกษาที่สำคัญ: หลังจากการเรียนด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียง โดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการขับร้องสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 25.31, SD = 1.47)

นัยสำคัญของการศึกษา: เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปใช้จัดกิจกรรมพัฒนาการสอนร้องเพลงของนักเรียนและสามารถต่อยอดการเรียนการสอนในอนาคตได้

สรุปผลและแนวทางการศึกษาในอนาคต: ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ ออกแบบมาตรงตามวัตถุประสงค์ เหมาะสมกับนักเรียนทั้งทางด้านเนื้อหาและระยะเวลา น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ และส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งเกิดประโยชน์แก่นักเรียนในด้านการนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดในการฝึกปฏิบัติดนตรีขั้นต่อไป นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สามารถเพิ่มทางเลือกให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ และทำการฝึกซ้ำ ๆ ได้ง่ายจากชุดการสอน ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนยุคปัจจุบัน

1. บทนำ

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ และภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 10)

ในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการศึกษาในรายวิชาดนตรีสากลเป็นวิชาพื้นฐาน มีเนื้อหาการเรียนทั้งในเรื่องของทฤษฎีดนตรีสากลและทักษะทางดนตรีสากล การสอนดนตรีในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดไว้อย่างชัดเจน เช่น การอ่าน การเขียน การร้องโน้ตสากล การร้องเพลง และการเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง

วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 30 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2569)
ISSN 3027-8864 (Print) ISSN 3027-8872 (Online)

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 197) แต่วิธีการที่จะนำความรู้ทางด้านดนตรีไปสู่ผู้เรียนเป็นวิธีการที่ไม่สามารถทำได้ง่าย เนื่องจากวิธีการสอนดนตรีให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นเป็นกระบวนการที่แตกต่างจากการสอนศิลปะแขนงอื่น ๆ ก่อให้เกิดปัญหาทำให้นักเรียนไม่เข้าใจความรู้พื้นฐานของรายวิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรีสากล) ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถต่อยอดความรู้ทางด้านดนตรีในระดับที่สูงขึ้นได้

การสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดาย (Kodály Approach) โซตาน โคดาย (Zoltán Kodály) เป็นนักการศึกษาดนตรีและนักประพันธ์เพลงชาวฮังการี มีหลักการสอนดนตรีด้วยการจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมดนตรีให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก มีขั้นตอนจากง่ายไปหายาก วิธีการสอนของโคดายมุ่งเน้นการร้องเพลงเป็นหลัก ฝึกควบคู่ไปกับการอ่านโน้ต จนนักเรียนสามารถอ่านและเขียนโน้ตดนตรีได้ โคดายมีวิธีการใช้สัญลักษณ์มือในกิจกรรมการสอน และใช้การอ่านโน้ตด้วยระบบซอล-ฟา เป็นขั้นตอนจากง่ายไปหายาก จึงสามารถฝึกโสตประสาททางดนตรีของนักเรียนได้ทั้งในด้านจังหวะ ระดับเสียง ทำนอง และการประสานเสียง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2547, น. 227)

สำหรับการสอนดนตรีตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ มีหลักการสอนที่เริ่มจากองค์ความรู้ในรูปแบบง่าย ๆ จากเพลงง่าย ๆ แล้ววางแผนการเรียนรู้ให้เป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง เด็กจะเรียนรู้ทำนองและจังหวะด้วยการร้อง ท่อง เคลื่อนไหว หรือเล่นเครื่องดนตรีตั้งแต่คาบแรกของการเรียน ด้วยการใช้ทำนองเพลงสั้น ๆ และทำซ้ำ ๆ แต่งคำร้องใหม่จากท่วงทำนองของเพลงเดิม หรือแต่งท่วงทำนองใหม่จากเนื้อร้องเดิม สิ่งที่เด็กได้เรียนในบทเรียนจะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุ้นเคยและรู้จัก จะช่วยทำให้เด็กสามารถปฏิบัติได้ (ธวัชชัย นาควงษ์, 2541, น. 1-4)

โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 1 จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำหนดให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้ครบทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพ ภาษาต่างประเทศ และศิลปะ จากการจัดการเรียนการสอนพบปัญหาในรายวิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรีสากล) เรื่องการขับร้องเพลงสากล โดยครูผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนด้วยการใช้เนื้อหาการขับร้องประสานเสียง พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่พึงพอใจ ทั้งนี้อาจมีหลายสาเหตุ เช่น ขาดความเข้าใจในเรื่องการขับร้องประสานเสียงเบื้องต้น ไม่ว่าจะเป็นการแยกแยะระดับเสียง การใช้เสียง การหายใจ การฟัง หรือจังหวะ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแสวงหาแนวทางในการพัฒนาทักษะของนักเรียนให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยใช้กระบวนการสอนที่นำแนวคิดทฤษฎีของนักการศึกษาดนตรีมาสร้างเป็นชุดการสอนในรูปแบบแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาความสามารถให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับทักษะของการขับร้องประสานเสียงเบื้องต้นได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ สมศักดิ์ สินธุรเวชญ์ (2542, น. 106) ที่ให้ความหมายว่า แบบฝึก (Drill and Approach)

คือการจัดประสบการณ์การฝึกหัด เพื่อให้เกิดความจำจนสามารถปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติ ขั้นตอนในการสอนมักเริ่มต้นด้วยการบอกหรือทำให้ดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้ผู้เรียนทำตาม และฝึกหัดเรื่อยไปจนกระทั่งสามารถปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติ อีกทั้ง วีระ ไทยพาณิช (2528, น. 175) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดว่า เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้และจดจำได้ดี และนำไปใช้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจสร้างชุดการสอนสำหรับครูในรูปแบบของแบบฝึกหัดการขับร้องโดยใช้แนวคิดจากทฤษฎีการสอนของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะของการขับร้องประสานเสียงเบื้องต้นได้ดียิ่งขึ้น และยังเป็นแนวทางในการต่อยอดสร้างแบบฝึกหัดในการฝึกฝนดนตรีเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะพื้นฐาน เรื่องการขับร้องเพลงสากล ด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน จำนวน 90 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 ในรายวิชาศิลปะพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน จำนวน 26 คน เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบยกกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยเป็นกลุ่มที่นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องทักษะการขับร้อง

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการขับร้องด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ISSN 3027-8864 (Print) ISSN 3027-8872 (Online)

4.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน จำนวน 90 คน

(2) กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 ในรายวิชาศิลปะพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 26 คน ใช้วิธีการเลือกแบบยกกลุ่ม (Cluster Sampling) ซึ่งเป็นกลุ่มที่นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านทักษะการขับร้อง

4.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการขับร้อง

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบตามขั้นตอน ดังนี้

(1.1) ศึกษาแนวคิด หลักการ และเทคนิคการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบเนื้อหา

(1.2) กำหนดรูปแบบแบบทดสอบเป็นแบบประเมินทักษะการขับร้อง 6 ด้าน ได้แก่ 1) จังหวะ 2) ท่าทางและบุคลิกภาพ 3) การหายใจ 4) ทำนอง 5) น้ำเสียงและการใช้เสียง และ 6) เนื้อร้องและภาษา โดยกำหนดคะแนนด้านละ 5 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 30 คะแนน

(1.3) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50

(1.4) ตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบ ได้แก่ 1) ความยากง่าย (Difficulty) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 2) อำนาจจำแนก (Discrimination) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และ 3) ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าเท่ากับ 0.80

(1.5) นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

(2) แบบสอบถามความพึงพอใจ

(2.1) ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2.2) สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระ (3 ข้อ) ตอนที่ 2 ด้านการดำเนินกิจกรรม (6 ข้อ) และตอนที่ 3 ด้านคุณประโยชน์ (3 ข้อ)

(2.3) ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

(2.4) ตรวจสอบความเที่ยงตรง (IOC > 0.50) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

(2.5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบไปใช้จริง

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย

4.51-5.00 = มากที่สุด

3.51-4.50 = มาก

2.51-3.50 = ปานกลาง

1.51-2.50 = น้อย

1.00-1.50 = น้อยที่สุด

4.2 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design)

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง (ธนพงษ์ ขอดอนุ, ประเทศไทย, 2568)

กลุ่ม	ก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
E_R	T_1	X	T_2

โดย E_R = กลุ่มทดลอง

T_1 = การทดสอบก่อนเรียน

T_2 = การทดสอบหลังเรียน

X = การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

4.3.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวิธีการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

4.3.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

4.3.3 ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการสอน จำนวน 10 คาบ คาบละ 60 นาที

4.3.4 ทดสอบหลังเรียน (Posttest)

4.3.5 เก็บข้อมูลความพึงพอใจของผู้เรียน

4.3.6 วิเคราะห์และสรุปผล

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

4.4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ISSN 3027-8864 (Print) ISSN 3027-8872 (Online)

5. ประโยชน์ของการวิจัย

5.1 เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านการขับร้องประสานเสียงในระดับมัธยมศึกษา

5.2 เพื่อเป็นต้นแบบการออกแบบชุดการสอนดนตรีที่บูรณาการแนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ อย่างเป็นระบบ

5.3 เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการขับร้องของผู้เรียน

5.4 เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนดนตรีในอนาคต

6. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่

6.1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะพื้นฐาน เรื่องการขับร้องเพลงสากลด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

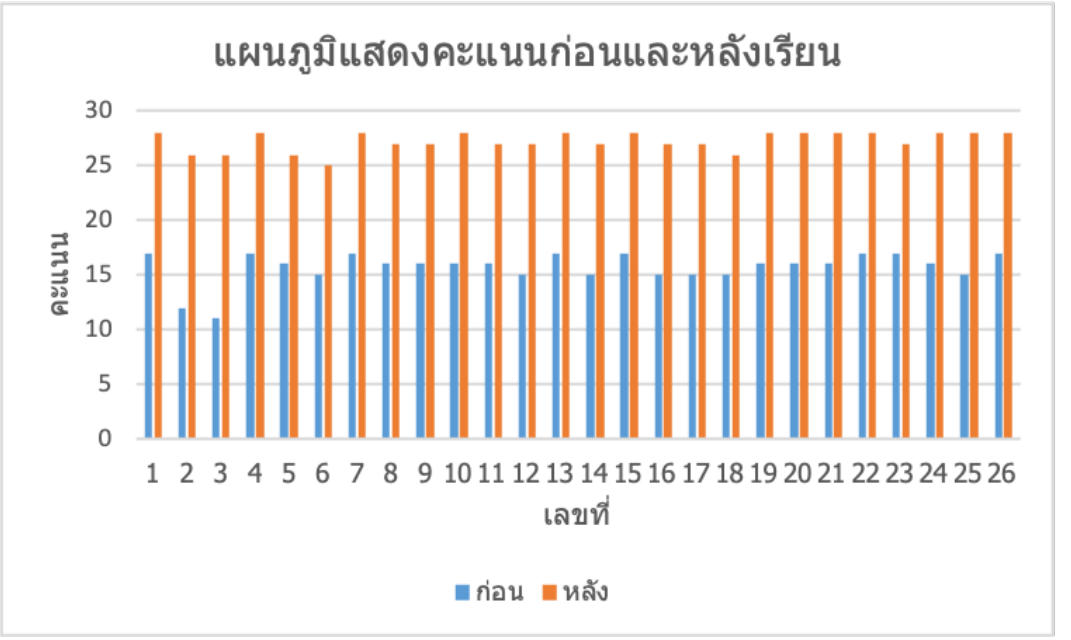

แผนภูมิที่ 1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ (ธนพงษ์ ขอดอนุ, ประเทศไทย, 2568)

จากแผนภูมิที่ 1 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ คะแนนเต็ม 30 คะแนน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน จำนวน 26 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการขับร้องก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการเรียนรายวิชาศิลปะ เรื่องการร้องเพลงสากล (ประสานเสียง) ด้วยการใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการขับร้องสูงขึ้น

ตารางที่ 2 สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้านทักษะการขับร้อง
(ธนพงษ์ ขอดอนุ, ประเทศไทย, 2568)

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	SD	t	p
ทดสอบก่อนเรียน	26	15.62	0.93	44.001*	.000
ทดสอบหลังเรียน	26	25.31	1.47		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบก่อนและหลังเรียน พบว่า รายวิชาศิลปะพื้นฐาน เรื่องการขับร้องเพลงสากลด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการขับร้องก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 15.62, SD = 0.93) และหลังเรียน ($\bar{x}$ = 25.31, SD = 1.47) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการเรียนวิชาศิลปะพื้นฐาน เรื่องการขับร้องเพลงสากลด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการขับร้องสูงขึ้น

วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 30 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2569)
ISSN 3027-8864 (Print) ISSN 3027-8872 (Online)

6.2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวม (ธนพงษ์ ขอดอนุ, ประเทศไทย, 2568)

รายการ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ด้านเนื้อหาสาระของกิจกรรม	4.71	0.05	มากที่สุด
2. ด้านการดำเนินกิจกรรม	4.83	0.07	มากที่สุด
3. ด้านคุณประโยชน์ของกิจกรรม	4.81	0.06	มากที่สุด
รวม	**4.78**	**0.05**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.78) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินกิจกรรม ($\bar{x}$ = 4.83, SD = 0.07) รองลงมา คือ ด้านคุณประโยชน์ของกิจกรรม ($\bar{x}$ = 4.81, SD = 0.06) และด้านเนื้อหาสาระของกิจกรรม ($\bar{x}$ = 4.71, SD = 0.05)

7. การสรุปผลและการอภิปรายผล

7.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิจัย ดังนี้

7.1.1 ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการขับร้อง ด้วยการใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน พบว่า นักเรียนที่เรียนในรายวิชาศิลปะ เรื่องการร้องสากล (ประสานเสียง) ด้วยการใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการขับร้องก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การเรียนรายวิชาศิลปะ เรื่องการร้องสากล (ประสานเสียง) ด้วยการใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการขับร้องสูงขึ้น

7.1.2 ผลความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.78) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการดำเนินกิจกรรม ($\bar{x}$ = 4.83, SD = 0.07) ด้านคุณประโยชน์ของกิจกรรม ($\bar{x}$ = 4.81, SD = 0.06) และด้านเนื้อหาสาระของกิจกรรม ($\bar{x}$ = 4.71, SD = 0.05)

7.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการขับร้องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน ด้วยการใช้ชุดการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอภิปรายผลได้ดังนี้

การสร้างชุดการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน ผู้วิจัยใช้เนื้อหาและรูปแบบการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับนักเรียน มีการพัฒนาชุดการสอนอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของการเรียนรู้ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอนสำหรับนักเรียน สอดคล้องกับ ทิพยฉัตร พละพล (2562) กล่าวว่า ชุดการสอนมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ ถือได้ว่า เป็นนวัตกรรมการสอนที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ รวมทั้งช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู ลดภาระและสร้างความมั่นใจให้แก่ครู เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันที

นอกจากนี้ ชุดการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ ยังเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยตนเองจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ค่อย ๆ เพิ่มระดับจากง่ายไปหายาก เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการร้องเพลงอย่างเข้าใจ สอดคล้องกับ วรางคณา จูเจริญ (2561) ที่กล่าวไว้ว่า โคดายได้คิดค้นและรวบรวมวิธีการสอนดนตรี ซึ่งกล่าวถึงหลักการ ปรัชญา ตลอดจนเทคนิควิธีสอนไว้อย่างละเอียดเป็นขั้นตอน ทำให้วิธีการสอนดนตรีของโคดายเป็นการสอนดนตรีที่หลายประเทศทั่วโลกนำไปเป็นหลักในการสอนดนตรีอย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับ ธวัชชัย นาควงษ์ (2541, น. 1-4) ที่กล่าวว่า ออร์ฟได้กำหนดพื้นฐานการสอนดนตรีไว้ 3 สิ่ง คือ ดนตรี การเคลื่อนไหว และการพูด ทั้ง 3 สิ่งนี้เป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้

ISSN 3027-8864 (Print) ISSN 3027-8872 (Online)

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ จิรภัทร์ ถิ่นทะเล และสิชฌน์เศก ย่านเดิม (2564) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโสตทักษะทางดนตรีด้วยชุดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างโสตทักษะทางดนตรีตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเปรมประชาวัฒนา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ มีผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 15.62, SD = 0.93) และผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ($\bar{x}$ = 25.31, SD = 1.47) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านโสตทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการสังเกตพบว่า นักเรียนมีทักษะด้านการร้องเพลงที่ดีขึ้น โดยนักเรียนสามารถร้องเพลงได้ตรงตามระดับเสียง ตรงตามจังหวะและสัดส่วนของตัวโน้ตที่กำหนดให้ รวมถึงมีความสามารถในการหายใจที่เหมาะสมกับการร้องเพลง และสามารถวางท่าทางในการปฏิบัติร้องเพลงได้ถูกต้อง เหมาะสมตามหลักการร้องเพลง กิจกรรมในชุดการสอนยังส่งเสริมความสนใจของนักเรียน นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายกว่าการบรรยายของครูผู้สอน เนื่องจากนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จึงเกิดความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม ตลอดจนนักเรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดในทักษะทางด้านดนตรีต่อไป

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมที่ผู้วิจัยใช้ในชุดการสอนสร้างจากวิธีการสอนตามแนวคิดของโซตาน โคดาย ที่ใช้สัญลักษณ์มือเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องระดับเสียงมากขึ้น และนำแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟเข้ามาบูรณาการในกิจกรรม มีลักษณะเป็นขั้นตอน เรียนด้วยการใช้ทำนองเพลงสั้น ๆ ทำซ้ำ ๆ รวมไปถึงการเริ่มใช้ตัวโน้ตในรูปแบบง่าย ๆ ก่อน และการที่นักเรียนได้เรียนในบทเพลงที่คุ้นเคยและรู้จัก เช่น บทเพลง “ช้าง” สิ่งเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนจดจำระดับเสียงได้ดีขึ้นจนสามารถเปล่งเสียงในการขับร้องออกมาด้วยทักษะที่ได้อย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับ ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2561) ที่กล่าวไว้ว่า วิธีการของโคดายมีลักษณะเป็นระบบระเบียบ เป็นขั้นตอน และมุ่งเน้นการร้องเพลงเป็นหลัก รวมถึงการใช้สัญลักษณ์ของตัวโน้ตในระบบซอล-ฟา และสัญญาณมือซึ่งใช้แทนระดับเสียง ช่วยพัฒนาการร้องเพลงและประสบการณ์การรับรู้ทางโสตประสาท

อีกทั้งยังสอดคล้องกับ วิทยา ไล้ทอง (2557) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนของออร์ฟเริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ก่อน เช่น แบบฝึกเพลง Cuckoo Clock ใช้โน้ตเพียง 2 เสียง คือ เสียงซอล (Sol) และมี (Mi) เท่านั้น โดยมีการใช้เครื่องประกอบจังหวะหรือเครื่องตีที่มีระดับเสียง เพื่อให้สะดวกและง่ายต่อบุคคลที่เริ่มต้นปฏิบัติดนตรี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลจิรา เฉลิมธารานุกูล (2563) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านโสตทักษะ ด้วยการใช้ชุดการสอนคาซูตามแนวคิดโคดาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านโสตทักษะหลังการใช้ชุดการ

สอนคาซูตามแนวคิดโคดาย มีผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 2.30, SD = .795) และหลังเรียน ($\bar{x}$ = 8.00, SD = 1.057) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การเรียนรายวิชาขับร้องประสานเสียงโดยใช้ชุดการสอนคาซูตามแนวคิดโคดาย ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ด้านโสตทักษะสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทเพลงที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ทดสอบโสตทักษะเป็นเพลงที่นักเรียนคุ้นเคยและรู้จักทำนอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนโสตทักษะ เมื่อนำบทเพลงที่นักเรียนคุ้นเคยและรู้จักมาใช้ในการฝึกโสตทักษะจะช่วยให้นักเรียนจดจำระดับเสียงได้ดีขึ้น

ดังนั้น การศึกษาการสร้างชุดการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน เป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะ เรื่องการร้องประสานเสียง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ไม่คุ้นเคยกับการร้องประสานเสียงในชีวิตประจำวัน ชุดการสอนนี้จึงสามารถนำไปใช้สำหรับการจัดการศึกษาในห้องเรียนได้ นอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการร้องเพลงและทราบผลสัมฤทธิ์ทางการร้องเพลงแล้ว ยังสามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมสำหรับครูผู้สอน ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น และช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทักษะด้านการร้องเพลงของนักเรียนให้มีความสามารถทางการร้องที่ดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนทางด้านดนตรี เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะพื้นฐาน เรื่องการขับร้องที่ดีขึ้น ซึ่งการพัฒนาทักษะด้านการขับร้องเป็นทักษะพื้นฐานที่จะนำไปต่อยอดในการศึกษาและฝึกปฏิบัติทางด้านดนตรีต่อไปในระดับสูง

จากผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ อยู่ในระดับมากที่สุด ทำให้เห็นว่าชุดการสอนดังกล่าวตอบสนองความต้องการของนักเรียน สอดคล้องกับ อรรถพร คำคม (2546) ที่กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกและมุมมอง หรือการที่บุคคลพึงพอใจต่อกิจกรรมต่าง ๆ โดยระดับความพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อกิจกรรมนั้นสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลที่มีความรู้สึกชื่นชอบในกิจกรรมนั้น

ทั้งนี้เพราะชุดการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน มีความน่าสนใจและดึงดูดนักเรียนจากบทเพลงที่นักเรียนคุ้นเคย สอดคล้องกับ กุลจิรา เฉลิมธารานุกูล (2563) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านโสตทักษะและความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนคาซูตามแนวคิดโคดาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า สมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนโสตทักษะโดยใช้ชุดการสอนคาซูตามแนวคิดโคดาย ทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านคุณภาพของเนื้อหา

วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 30 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2569)
ISSN 3027-8864 (Print) ISSN 3027-8872 (Online)

และด้านคุณภาพของชุดการสอน อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับการร้องเพลง ทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกับเพื่อนในห้องเรียนและได้รับความสนุกสนานในแต่ละกิจกรรมที่นักเรียนได้ขับร้อง นักเรียนจะรับรู้ถึงพัฒนาการของตนเองว่ามีการพัฒนามากขึ้นเพียงใด เพราะในการขับร้อง นักเรียนจะได้ฝึกฟังเสียงจากเปียโน จากเพื่อน และจากตนเอง ทำให้เมื่อนักเรียนเริ่มเข้าใจและฟังระดับเสียงได้ นักเรียนจะรู้สึกถึงพัฒนาการของตนเองไปด้วย ทั้งนี้ ชุดการสอนยังมีสีสันสวยงาม มีความทันสมัย ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจเกี่ยวกับตัวชุดการสอน และสอดคล้องกับ จิรภัทร์ ถิ่นทะเล และสิชฌน์เศก ย่านเดิม (2564) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะผู้วิจัยเห็นความสำคัญของเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนเป็นอันดับแรก และต้องการให้สื่อที่ใช้มีความน่าสนใจ จึงออกแบบมาเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีรูปภาพและสีสันที่หลากหลาย ใส่เนื้อหาข้อมูลพอประมาณ เน้นให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาผ่านทางรูปภาพ โดยครูคอยอธิบายระหว่างการเรียนรู้เป็นหลัก ในแต่ละชุดกิจกรรมที่จัดทำนั้นได้ให้คำแนะนำการใช้อย่างละเอียด อีกทั้งก่อนการเข้าสู่กิจกรรมยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามรายละเอียดขั้นตอนของการใช้ชุดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ชุดกิจกรรมได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า ชุดการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ ออกแบบมาตรงตามวัตถุประสงค์ มีความเหมาะสมกับนักเรียนทั้งทางด้านเนื้อหาและระยะเวลา มีความน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ และส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งเกิดประโยชน์แก่นักเรียนในด้านการนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดในการฝึกปฏิบัติดนตรีขั้นต่อไป นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น กล่าวได้ว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สามารถเพิ่มทางเลือกให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และทำการฝึกซ้ำ ๆ ได้ง่ายจากชุดการสอน ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนยุคปัจจุบัน

8. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจนำผลวิจัยไปใช้เพื่อแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

8.1.1 จากผลการพัฒนา พบว่า ชุดการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเหมาะสมกับนักเรียนในทุกกิจกรรม และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการร้องของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จึงเห็นสมควรให้ครูผู้สอนวิชาศิลปะพื้นฐาน เรื่องการขับร้อง

นำชุดการสอนขับร้องเพลงสากลในรูปแบบการประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน ไปใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และใช้พัฒนาทักษะการขับร้องของนักเรียนได้

8.1.2 ก่อนจัดกิจกรรม นักเรียนควรเตรียมตัวให้พร้อม โดยเฉพาะเรื่องสุขภาพ หากป่วยจะส่งผลต่อการใช้เสียงในการร้องเพลง และควรชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนด้วยชุดการสอนขับร้องประสานเสียงโดยใช้แนวคิดของโซตาน โคดายและคาร์ล ออร์ฟ เนื้อหา กิจกรรม วิธีการวัดผล ข้อตกลง และการปฏิบัติตนในห้องเรียนให้กับนักเรียน

8.1.3 ข้อระวังในการจัดกิจกรรมมุ่งเน้นไปที่การใช้เสียง ไม่ควรให้นักเรียนร้องเพลงด้วยการตะเบ็งเสียง เนื่องจากจะทำให้ความไพเราะของเสียงขาดหายไป

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรพัฒนาชุดการสอนที่นำแนวคิดของนักดนตรีศึกษามาใช้ในรายวิชาศิลปะพื้นฐานเรื่องอื่น ๆ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมความน่าสนใจ และช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายกว่าการบรรยายของครูผู้สอน รวมทั้งเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ให้ดียิ่งขึ้น

8.2.2 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางด้านดนตรีที่สูงขึ้น

8.2.3 ควรเพิ่มระยะเวลาในการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนเกิดความชำนาญและความทรงจำที่คงทน เพื่อนำไปต่อยอดในทักษะทางด้านดนตรีต่อไป

8.2.4 การวิจัยครั้งต่อไปอาจพิจารณาในเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์ เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของผู้เรียน

9. รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กุลจิรา เฉลิมธารานุกูล. (2563). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านโสตทักษะ โดยการใช้ชุดการสอนคาซู ตามแนวคิดโคดาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าสมุทรปราการ* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

จิรภัทร์ ถิ่นทะเล, และสิชฌน์เศก ย่านเดิม. (2564) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโสตทักษะทางดนตรีด้วยชุดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างโสตทักษะทางดนตรี ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเปรมประชาวัฒนา. *วารสาร มจร. พุทธปัญญาปริทรรศน์, 6*(2), 32-40.

ISSN 3027-8864 (Print) ISSN 3027-8872 (Online)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2547). *ดนตรีศึกษาหลักการและสาระสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: แอคทีฟพริ้น.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2561). *ดนตรีศึกษา : หลักการและสาระสำคัญ* (พิมพ์ครังที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิพยฉัตร พละพล.(2562). *การพัฒนาชุดการสอนภาษาไทยเรื่องชนิดของคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.

ธวัชชัย นาควงษ์. (2541). *การสอนดนตรีสำหรับเด็กตามแนวคิดของโคได.* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วรางคณา จูเจริญ. (2561). *การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการขับร้อง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับแนวคิดของโคดายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพมหานคร.

วิทยา ไล้ทอง. (2557). *การสอนดนตรีตามแนวคิดของออร์ฟ (Orff Schulwerk): การสอนดนตรีแบบสร้างสรรค์.* สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2567 จาก https://pws.npru.ac.th/silapachai/data/files/การสอนดตรี/เอกสารการสอนดนตรีของออฟ.pdf

วีระ ไทยพานิช. (2528). *57 วิธีสอน.* กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา.* กรุงเทพมหานคร: ไทยพัฒนาพานิช.

อรรถพร คำคม. (2546). *การให้บริการสินเชื่อของธนาคารอาคารสงเคราะห์: ศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการฝ่ายกิจการสาขากรุงเภทพและปริมณฑล* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.